

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKa 198/18,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 marca  
2017 r., sygn. akt XII K 177/12,

**postanowił:**

**1. oddalić wniosek;**

**2. na podstawie art. 639 k.p.k. obciążyć skazanego kosztami  
postępowania wznowieniowego.**

**[PGW]**

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt XII K 177/12, skazał m.in. M. G., którego uznał za winnego popełnienia 5 przestępstw, w

tym w pkt XXIV wyroku za winnego występku z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (udział w handlu bronią), za który wymierzył ówczasnie oskarżonemu karę 4 lat pozbawienia wolności, a po połączeniu kar jednostkowych orzekł karę łączną 11 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 540 stawek dziennych po 100 zł jedna stawka.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKa 198/18, utrzymał w mocy, w tym wobec M. G., wyrok Sądu I instancji.

Obrońca skazanego M. G., powołując się na art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., wniósł o:

„1. wznowienie postępowania karnego wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Kamy z dnia 15.03.2017 r. sygn. akt XII K 177/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Wydział Kamy z dnia 23.01.2019 r. sygn. akt II AKa 198/18 w części tj. co do czynu wskazanego w pkt. XXIV wyroku Sądu I instancji oraz w konsekwencji co do kary łącznej wymierzonej w pkt. LI tego wyroku;

1. uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w zakresie M. G. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie;

(W pkt 3 postulowano wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia i stanowisko w tej kwestii Sąd Najwyższy zajął wcześniej).

Obrońca wystąpił także o przeprowadzenie określonych czynności sprawdzających w trybie art. 97 w zw. z art. 546 k.p.k.

Prokurator Prokuratury Krajowej w pisemnej odpowiedzi na wniosek wniósł o jego oddalenie, nadto o nieprzeprowadzenie czynności sprawdzających.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego M. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadniczym argumentem, mającym przemawiać za wznowieniem postępowania, jest wskazana przez obrońcę zmienność depozycji M. C., którego zeznania przesądziły o skazaniu M. G. przez Sąd Okręgowy w Warszawie za czyn z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. W tej sprawie M. C., występując jako świadek zeznał, że konfiguracja osób współdziałających była taka, że latem 2008 r. z M. G. oraz P. S. udał się na stację benzynową za Ł. w celu odbioru trzech sztuk broni palnej od osób, które miały ją przekazać na polecenie określonej osoby. Natomiast w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Krajową - Mazowiecki Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w W. pod sygn. V WZ Ds[...], w którym występował w charakterze podejrzanego, M. C. inaczej przedstawił okoliczności związane z zakupem broni. Podał, że po rzeczoną broń pojechał ze swoją byłą żoną M. C. i P. S., a nie wspomniał o udziale w tym zdarzeniu M. G. Na tę okoliczność obrońca przedstawił kopię protokołu przesłuchania M. C. z dnia 2 października 2014 r. i wyjaśnił, że skazany dopiero niedawno dowiedział się o przebiegu tej czynności. Zaznaczył też, że udziałowi M. G. w opisanym zdarzeniu zaprzeczał w toku postępowania P. S., zatem M. C. pozostaje jedynym świadkiem, którego zeznania skutkowały skazaniem M. G. za czyn objęty wnioskiem. Obrońca zwrócił również uwagę, że wiarygodność M. C. jako świadka budzi poważne wątpliwości, bowiem chociaż w innej sprawie pomawiał P. B. o udział w obrocie narkotykami, to Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IX Ka 17/19 uniewinnił P. B. Podobnie w sprawie o sygn. akt II K 77/12 rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce, nastąpiło „częściowe uniewinnienie” P. F., który został skazany za udział w obrocie 2 kg marihuany, przy pierwotnym zarzucie, opartym na zeznaniach M. C., obejmującym 16 kg marihuany, 6 kg amfetaminy, 200 g heroiny i 10 tys. tabletek ecstasy

Podane przez autora wniosku okoliczności nie przekonują, że zachodzi przesłanka do wznowienia postępowania, o której mowa w powołanym we wniosku art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., tj. ujawnienie się po wydaniu prawomocnego orzeczenia nowych faktów lub dowodów wskazujących na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Nie zachodziła też potrzeba przeprowadzania postulowanych we wniosku czynności sprawdzających, przy czym trudno uznać za takie dołączenie akt sprawy, której

dotyczy wniosków o wznowienie postępowania. Dzieje się to przecież zawsze przy rozpoznawaniu takiego wniosku. Nie jest też zrozumiała sugestia pozyskania w ramach tych czynności protokołu przesłuchania M. C. w sprawie o sygn. akt V WZ Ds. [...], skoro poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię tego protokołu dołączono do wniosku.

Przechodząc do meritum, w pierwszej kolejności trzeba zauważyć, że obrońca nie ma racji, gdy twierdzi, że wobec treści zeznań P. S. „M. C. pozostaje jedynym świadkiem, w oparciu o którego M. G. został skazany za czyn objęty niniejszym wnioskiem”. W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji wskazał bowiem, iż „na fakt, że w nabyciu przedmiotowej broni wziął udział M. G. wskazał świadek M. C. i po części świadek P. S., którzy pojechali ją również odebrać. Sąd wziął pod uwagę, że P. S. początkowo spontanicznie zeznał, że był z nimi P. (pseudonim M. G. - uzupeł. SN), o tyle później stwierdził, że była to jednak inna osoba. Natomiast w postępowaniu przygotowawczym (powinno być: sądowym - uw. SN) odmówił składania zeznań, jednak potwierdził i jedno i drugie tak złożone w postępowaniu przygotowawczym zeznania” (t. XCVI, k. 20277 akt sprawy). Nie ma racji obrońca również wtedy, gdy twierdzi, że „w oparciu o dołączony protokół, udział M. G. w przestępstwie jest wyłączony. Skazany nigdy nie planował i nie brał udziału na żadnym etapie w realizacji przestępstwa”. We wspomnianym protokole przesłuchania przeprowadzonego 2 października 2014 r. M. C. chociaż nie wspomniał, że M. G. brał udział w przejęciu broni od „nowodworskich”, to podał, że „M. sama pojechała z tą bronią gdzieś na obrzeża W. albo do mojej piwnicy na Ż. na W. i później P. tą broń stamtąd zabrał”. Nie wskazuje to na brak udziału M. G. „na żadnym etapie” w realizacji przestępstwa; można wszakże rozważać, czy doszło jedynie do innego przedstawienia przez M. C. roli M. G. w realizacji przestępstwa z art. 263 § 1 k.k. Należy też podkreślić, iż traktowanie przez obrońcę wspomnianego protokołu jako dowodu niewinności M. G. nasuwa zastrzeżenia również z tego względu, że nie sposób uznać za pewnik, iż właśnie w trakcie przesłuchania przeprowadzonego 2 października 2014 r. M. C. przedstawił prawdziwy przebieg zdarzenia, zwłaszcza że będąc wtedy podejrzanym, nie musiał tego czynić, inaczej niż zeznając w charakterze świadka. Jeżeli jednak obrońca jest przekonany, że właśnie podczas tego przesłuchania M. C. mówił prawdę oraz że

jego wyjaśnienia wykluczają udział M. G. w przypisanym mu przestępstwie z art. 263 § 1 k.k., to powinien dojść do wniosku, że zeznania, które M. C. złożył w sprawie rozpoznanej przez Sąd Okręgowy w Warszawie mogą być fałszywe, zatem w grę wchodzi podstawa wznowienia nie z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., ale z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. W takim jednak wypadku czyn, o którym mowa w tym przepisie, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, a wniosek o wznowienie postępowania powinien taki wyrok wskazywać (art. 541 § 1 i 2 k.p.k.). Niezależnie od tego należy wspomnieć, że nie jest pozbawiona racji argumentacja prokuratora, który zauważył, że „Analiza przedmiotowych protokołów nie daje podstaw do twierdzenia - co jest głównym motywem wniosku o wznowienie - że świadek M. C. jest niewiarygodny, a w konsekwencji w przedmiotowym przestępstwie nie brał udziału M. G. ps. »P. «. Należy zaznaczyć, iż w trakcie pierwszego przesłuchania (tj. w sprawie, której dotyczył wniosek o wznowienie postępowania) M. C. nie wyjaśnia na temat udziału w przestępstwie swojej byłej żony, a wyjaśnia natomiast o udziale w przestępstwie M. G.. I odwrotnie, po upływie trzech lat w trakcie przesłuchania nakierowanego na wyjaśnienia dotyczące przestępstw byłej żony nie wymienia M. G. ps. »P. «, podając jedynie, że później »P. « tą broń stamtąd zabrał”.

Myli się także obrońca, gdy stoi na stanowisku, że za uwzględnieniem złożonego przez niego wniosku przemawia okoliczność, iż sądy orzekające w innych sprawach nie uznały M. C. za w pełni wiarygodne źródło informacji. Okoliczność ta nie podpada pod żadną z przesłanek wznowienia postępowania, nadto określone w art. 7 k.p.k. reguły oceny dowodów wcale nie nakazują odrzucenia zeznań świadka z tego powodu, że w innym postępowaniu jego zeznania - w części, względnie nawet w całości - nie zostały uznane za wiarygodne. Mogło to zresztą nastąpić z różnych powodów, niekoniecznie dlatego, że uznano, iż świadek świadomie mówił nieprawdę, co skutkowałoby wszczęciem wobec niego postępowania karnego (obrońca nie twierdził, że takie postępowanie o czyn z art. 233 § 1 k.k. wobec M. C. było prowadzone). Należy też mieć w polu widzenia wynikającą z art. 8 § 1 k.p.k. zasadę samodzielności jurysdykcyjnej sądu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy przedmiotowy wniosek oddalił, co zgodnie z art. 639 zd. drugie k.p.k. skutkowało obciążeniem skazanego kosztami postępowania wznowieniowego, z których opłata od wniosku została już uiszczona.

Tomasz Artymiuk    Zbigniew Puskarski    Andrzej Stępka

[PGW]

[ms]